

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Cristina Corciu, împotriva deciziei din 29 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Lepădatu Moisei împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 23 noiembrie 2015, Lepădatu Moisei a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor (în continuare CSP), solicitând anularea hotărârii CSP nr. 12-231/15 din 12.11.2015 în partea respingerii cererii concurentului Lepădatu Moisei de participare la concursul pentru suplinirea funcției vacante de procuror, ca fiind emisă contrar prevederilor art. 15 alin. (6) al Legii nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea CSP nr. 12-231/15 din 12.11.2015 a fost respinsă cererea sa de participare la concursul pentru ocuparea funcției vacante de procuror pe motivul existenței unei hotărâri neanulate a CSP nr. 12-40/14 din 20.03.2014.

Menționează că în legătură cu participarea la concursul pentru ocuparea funcției vacante de procuror și în temeiul art. 5 al Legii nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și candidaților la funcții publice, Serviciul Informații și Securitate (în continuare SIS) a inițiat o procedură de verificare a informațiilor în scopul întocmirii avizului consultativ potrivit art. 13 alin. (1) al Legii indicate.

În consecință a relatat reclamantul că SIS a întocmit avizul consultativ nr. 5/4953r din 03.12.2013 în care se menționează că în perioada exercitării anterioare a funcției de procuror Moisei Lepădatu a avut sancțiuni disciplinare. De asemenea, au fost elucidate situații când Lepădatu Moisei, împreună cu soția Lepădatu Tatiana, pe anumite cauze penale, determinau părțile vătămate sau reprezentanții acestora de a apela la persoane prestatoare de „servicii extrasenzoriale” ce activează în unele locații din str. Parisului,

mun. Chișinău, pentru a „influența așa-zis energetic”, contra unor sume de bani, deciziile procurorilor și că aceste acțiuni prezentau semnele unei scheme de estorcere a banilor în complicitate cu ex-procurorii vizați.

Susține că informațiile privind acțiunile expuse, conform concluziei SIS din aviz pot fi calificate ca factori de risc în activitate, specificați în art. 4 al Legii nr. 271 din 18.12.2008.

Remarcă că, soluționând chestiunea privind admiterea la concursul pentru ocuparea funcției de procuror în procuratura raionului Căușeni și bazându-se pe avizul consultativ al SIS nr. 5/4953r din 03.12.2013 și 5/33 din 13.01.2014, Consiliul Superior al Procurorilor a respins cererea lui Moisei Lepădatu pe motiv că persistă riscuri incompatibile cu exercitarea funcției de demnitate publică.

Procuratura Generală a efectuat un control conform prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală și s-a constatat că careva probe care ar atesta comiterea de către Moisei Lepădatu a acțiunilor ilegale expuse în avizul consultativ nu sunt, iar prin ordonanța din 10.08.2015 a procurorului în secția securitate internă a Procuraturii Generale, N. Cernous, s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale conform art. 275 alin.(l) din CPP pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

A indicat reclamantul că informațiile cu privire la acțiunile ilegale expuse în avizul consultativ al SIS nr. 5/4953r din 03.12.2013 și care au stat la baza emiterii hotărârii CSP nr. 12-40/14 din 20.03.2014 privind incompatibilitatea cu interesele funcției publice, nu s-au adeverit.

Consideră că, împrejurările care au stat la baza emiterii deciziei de incompatibilitate cu exercitarea funcției de demnitate publică au fost înlăturate, iar hotărârea CSP nr. 12-231/15 din 12.11.2015 privind respingerea cererii sale de participare la concurs pentru ocuparea funcției vacante de procuror contravine prevederilor art. 15 alin. (6) al Legii 271/2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

Solicită reclamantul anularea hotărârii CSP nr. 12- 231/15 din 12.11.2015 în partea respingerii cererii concurentului Moisei Lepădatu de participare la concursul pentru suplinirea funcției vacante de procuror, ca fiind emisă contrar prevederilor art. 15 alin. (6) al Legii nr. 271 din 18.12.2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

Prin hotărârea din 14 martie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Lepădatu Moisei și s-a anulat Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-231/15 din 12.11.2015 în partea respingerii cererii concurentului Moisei Lepădatu de participare la concurs pentru suplinirea funcției vacante de procuror, ca fiind ilegală.

Prin decizia din 29 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de reprezentantul Consiliului Superior al Procuraturii și a fost menținută hotărârea din 14 martie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La data de 05 august 2016, reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Cristina Corciu, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au aplicat eronat normele dreptului material și că nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 iunie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 14 iulie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 05 august 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Cristina Corciu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Cristina Corciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Cristina Corciu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Cristina Corciu împotriva deciziei din 29 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală